

Magyar jelleseink eszméi az állatvédelemről.

Az állatvédelemről ugyanazt lehet mondani, a mit a latin költő a művészetekről mond, t. i. hogy szelídítik az erkölcsöket.

A törvények és szabályrendeletek, a melyek az állatkinzást tiltják szükségesek; de hogy hova tovább alkalmazni ne kelljen ezeket a gyermekek szívébe kell csepegtetni az állatok iránti jóindulatot.

Irányi Dániel.

»Ha szenvedsz, gyakran hű kutyád tekintetében több rokonszenvet, fájdalomad ösztönszerűbb, bárha néma megértését és megosztását fogod találni, mint számos ember banálisán résztvevő szavaiban.«

Wohl Janka.

»... ha részvételt keressz, s néha egy baráti tekintet, vagy egy szív kell szívednek, mely csak érted dobog, végy kutyát magadhoz, a kutya hív leend, asztalodról néha egy falatot vetél neki, néha térdeden pihentetéd fejét, s megsimogatád, s lám a kutya elfelejti mennyiszer koplaltatád, mennyiszer üzéd el kegyetlenül, midőn nyájasan hozzád közelgetett, mennyiszer veréd ki szobádból, csak csekély jótéteményeidről emlékezik, s ha mindenkítől elhagyatva látandod magadat, s szíved nehéz keservei között vigasztalást már nem is keres a világon, hív követőd hozzád fog simulni, s addig járni körülötted, s fejével addig taszigálni kezeden, míg végre egy tekintetre méltatod, s ha becsületes szemébe nézve szomorúságából látod, hogy bánatodat megérté, ha nem sejdíti is okát, talán egy nem várt köny fogja tölteni szemedet, s eszedbe jutni: isten valjon nem azért teremté-e a kutyát, hogy az ember szerencsétlenségében egészen elhagyatva ne álljon a világon, s hogy annak sirja felett is, ki örökséget nem hagy, legyen egy lény, mely utána eped.«

Báró Eötvös József.

Budapesti árvizkönyvből, 227. lap.

Szegény kutyák.

A következő megható esemény volt az európai napilapokban olvasható.

»A sebészeti kóroda egyik tanársegéde beszélte el nekem a következő megható történetet, melyben a főszerepet egy bonczolási célokra szánt kutya játszotta.«

Az említett kórodának egyik legbensőbb udvarán van egy vasráccsal elkerített hely, melyben a tudományos boncztani kísérletekhez szükségelt kutyák tartatnak elzárva.

A kórodai szolga kötelessége az áldozatot a mütő-asztalra hurcolni, míg felesége a kutyák élelmezéséről gondoskodik. Taplálásuk a minimumra van szabva, ha csak némely állat, melylyel különös kinzó kísérletek tétetnek, az erősebb taplálást nem igényli.

A vasrács megett lévő társaság rendkívül szomorú benyomást